

РЕШЕНИЕ

№ 6303

гр. София, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 11.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **8017** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на Н. П. Б., ЕГН [ЕГН], срещу Решение №1040-21-718/13.07.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което са потвърдени Разпореждане № 214-00-6679-4 от 02.12.2019 г. и Разпореждане № 214-00-6679-5 от 04.12.2019 г. на ръководителя по осигуряването за безработица при ТП С. град. Жалбоподателят счита, че обжалвания акт е издаден при съществени нарушения на съдопроизводствените правила, при противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона по съображения, подробно изложени в жалбата. В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован се явява лично и се представлява се от адв.Ц., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Представя писмени бележки.

Ответникът по жалбата - Директор ТП на Н. - С. град, чрез юрисконсулт М., оспорва жалбата като неоснователна. Излага аргументи за законосъобразност на оспорения акт и иска жалбата да се отхвърли. Претендира юрисконсулско възнаграждение, депозира писмени бележки в указаният срок.

Въз основа на съвкупната преценка на представените по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна по административно-правния спор:

Със заявление от 10.11.2015г. жалбоподателят Н. Б. е сезирал административния орган с молба за отпускане на ПОБ на основание чл. 54а от КСО. Към заявлението е била приложена Заповед №404/01.11.2015г., издадена от "МАЙ КУРИЕР" ЕООД, ЕИК[ЕИК], за прекратяване на трудовото му правоотношение, считано от

01.11.2015г., на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от Кодекса на труда /КТ/.

Предвид представените от Н.Б. документи и наличните данни, подавани по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, с разпореждане № 214-00-6679-1 от 23.11.2015 г. на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 от КСО, на лицето е било отпуснато ПОБ, считано от 01.11.2015 г. до 29.02.2016 г. в размер на 10,01 лв. дневно. С разпореждане № 214-00-6679-2 от 23.11.2015 г. е спряно изплащането на ПОБ, считано от 01.11.2015г. поради получаване на обезщетение за оставане без работа. Същото е възобновено с разпореждане №214-00-6679-3 от 24.11.2015 г. за изплащането му от 01.12.2015г. до 31.03.2016 г. вкл.

Във връзка с извършване на последващ контрол от контролните органи на ТП на НОИ -С. град предвид подадените от “МАЙ КУРИЕР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход, е била назначена проверка по разходите на ДОО на осигурителя за периода от м.11.2014 г. до м.03.2019 г. Резултатът от проверката е обективиран в Констативен протокол No KB-5-21-00597604/24.07.2019 г. на контролен орган при ТП на НОИ–С.-град,като е установено следното:„Май куриер“ ЕООД е регистрирано на 21.03.2011г. С вписване в ТР от 04.11.2014 г. е оповестено преобразуване на дружеството в ЕООД с едноличен собственик и управител В. А..По партида на дружеството в ТР - обявени актове от 04.11.2014 г. до момента на проверката, се констатирало че няма подавани годишни финансови отчети за извършена дейност. За периода от 01.01.2014 г. до приключване на проверката, от дружеството са били подадени уведомления за сключени трудови договори за общо 94 лица, от които действащи са само 4. За установяване на контакт с управителя на дружеството е поисканото съдействие от СДВР, при което е установено, че по данни на МВР лицето В. А. е напуснал страната на 14.11.2014г. и не се е завръщал на територията на Р.България. Не е била предоставена първична счетоводна и разплащателна документация на дружеството.

С уведомително писмо вх. №1042-21- 44#9/18.07.2019 г. ТД на НАП –С. е уведомило НОИ, че няма данни за подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за периода от 2014г. до 2018г.от дружеството също ,че няма данни за регистриран касов апарат и няма данни за регистрирани търговски обекти. Установено е че уведомленията по чл. 62, ал. 5 от КТ са подавани по електронен път с КЕП,с титуляр подписа „Май куриер“ ЕООД – В. А..

Предвид обстоятелството, че липсват данни за извършвана търговска дейност от дружеството, съответно трудова дейност от лицата за които са подавани данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, контролните органи са приели за установено, че не е възникнало основание за осигуряване по смисъла на чл.10 от КСО.

С оглед установеното, са предприети действия от НОИ за служебно заличаване на данните по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба №Н-8 от 29.12.2005г. на Министъра на финансите за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (отм.). Подадените от дружество „Май куриер“ ЕООД, данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за лицата, работили по трудови правоотношения за периода от месец 11.2014г. до месец 03.2019г. вкл., са заличени. Предвид изложеното, административния орган е приел, че Н.Б. не е бил осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО по правоотношението с „Май куриер“ ЕООД, като данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, послужили при преценката по правото на ПОБ през 2015г., са заличени. Въз основа на изложеното административният орган –

ръководител на контрола по разходите на ДОО е издал три разпореждания, съответно за отмяна на разпореждане на отпускане на парично обезщетение за безработица ПОБ, отказ за отпускане на ПОБ и за възстановяване на добросъвестно получено ПОБ от жалбоподателката, поради служебно заличаване на данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО от осигурител „Май куриер“ ЕООД.

В законоустановения срок по чл.117, ал.2, т.2 от КСО разпореждане № 214-00-6679-4 от 02.12.2019 г. и разпореждане № 214-00-6679-5 от 04.12.2019 г. на ръководителя по осигуряването за безработица при ТП С. град, са оспорени пред директора на ТП-НОИ С.-град, който издал оспореното в настоящото производство Решение №1040-21-718/13.07.2021г., с което е отхвърлил оспорването, като неоснователно.

С молба в съдебно заседание, проведено на 04.04.2022 г. по реда на чл. 192 от ГПК, от страна на процесуалния представител на жалбоподателя е поискано събиране на писмени доказателства от трети неучастващи по делото страни. Съдът е уважил така направеното доказателствено искане. Постъпилите отговори съдът е приел като доказателства в съдебно заседание.

По делото е допуснато събиране на гласни доказателства чрез разпит в качеството на свидетел в режим на довеждане на лицето Б. Д..Свидетелят заявява, че“.....Познавам Н. Б. от края на 1990 година. През периода 2014г. до 2015г. много често се виждахме. Аз работех в рекламна агенция, която се намира между [улица]и [улица]. Явно той отговаряше за куриерски пратки в района –[жк]и много често идваше и посещаваше счетоводството на фирмата. Виждах го да взима пратки и да носи пратки с едно колело и целият офис го познаваше. Мисля, че не беше само през този период, но и по-рано беше. Днес говорих с бивша колежка. Аз от шест години не работя в тази фирма, но продължавам да имам контакт с тях. Обърнах се към бивша колежка, която отговаря за счетоводството. Аз и изпратих снимка, защото няма как да помни всички куриери и по неин спомен, тя ми изпрати на вайбър... Аз и изпратих на вайбър дали помни фирмата „Май куриер“ и дали съответно него го помни? Тя разпозна Н. на база снимка, но по неин спомен фирмата „Май Куриер“ са свързани с юридическо лице „Ню експрес деливъри“ и различни варианти на това име т.е. тези „Май куриер“ вероятно са свързани и с „Д. експрес““. Съдът не кредитира показанията на свидетеля като относими към предмета настоящия спор.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл.168, ал.1 във връзка с чл.146 от АПК, намира за установено следното:

Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес, в законово установения срок по чл.118, ал. 1 от КСО и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното Решение №1040-21-718/13.07.2021г. е постановено от материално и териториално компетентния по смисъла на чл.117, ал.1, т.2, от КСО административен орган - директор на ТП на НОИ–С.-град, в предвидената в чл.59, ал.2 от АПК форма и съдържа фактическите и правни основания за неговото издаване.

Съдът не установи допуснати в хода на административното производство по издаване на обжалваното решение и на потвърдените с него разпореждания съществени нарушения на административно-производствените правила.

Основният спорен въпрос по делото се свежда до това, дали жалбоподателят е бил

осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т.3 от Допълнителните разпоредби на КСО и отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО, доколкото дружеството работодател е осъществявало дейност.

Съгласно §1, ал.1, т.3 от Допълнителните разпоредби на КС „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 и чл.4а, ал.1 от КСО, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност, съгласно чл.10 от кодекса, продължава и през периодите по чл.9, ал.2, т.1 - 3 и 5. Според ал.1 на чл. 10 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл.4 или чл.4а, ал.1 от КСО и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ, а според ал.2 на същата разпоредба осигуряването се прекъсва през периодите, които не се зачитат за осигурителен стаж, независимо че дейността по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 не е прекратена. Съответно съгласно чл.5, ал.1 от КСО осигурител е всяко физическо лице, юридическо лице или неперсонифицирано дружество, както и други организации, които имат задължение по закон да внасят осигурителни вноски за други физически лица. Разпоредбата на чл.5, ал.4, т.1 от КСО предвижда, че осигурителите и работодателите периодично представят в НАП данни за осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, УЧП, ЗО, ДЗПО, вноските за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“, дните в осигуряване и облагаемия доход по ЗДДФЛ - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване, като в т.2 е регламентирано и задължение за представяне и на декларация за сумите по отношение задълженията за осигурителни вноски. Съдържанието, сроковете, начинът и редът за подаване и съхраняване на декларациите по ал.4 се определят с наредба, издадена от министъра на финансите, съгласувано с управителя на НОИ, като данните по ал.4 се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите.

Съгласно текста на чл.54а, ал.1 от КСО, за да бъде налице правото на обезщетение на жалбоподателя е необходимо да бъдат налице кумулативно следните предпоставки – лицето да има внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването; да има регистрация като безработно в Агенцията по заетостта; да не е придобило право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Р България или пенсия за старост в друга държава, да не получава пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл.68а или професионална пенсия по чл.168 от КСО и да не упражнява трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл.114а, ал.1 от КТ.

Решаващия орган е достигнал до правилния извод, като е анализирал събраните доказателства по делото, които съдът напълно споделя. В случая жалбоподателя не е упражнявал трудова дейност съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО и не е осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от допълнителните разпоредби (ДР) на КСО. Съгласно константната съдебна практика, защитими са само трудови и осигурителни права, които реално са възникнали, като наличието на трудов договор не е достатъчно условие за възникване правото на обезщетение, а е необходимо лицето реално да е осъществявало трудова дейност. Процесните административни актове са издадени след заличаване на първоначално подадените данни по чл. 5, ал. 4,

т. 1 от КСО и след събиране на необходимата информация, даваща основание да се стигне до извод, че през спорния период Н. Б. не е полагал труд в „Май Куриер“ ЕООД, което изключва качеството му на осигурено лице, имащо право да получи парични обезщетения за безработица. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. От съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Следователно лицето трябва не само да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. По делото е установено и неоспорено обстоятелството, че осигурителят „Май куриер“ ЕООД не е осъществявал реална търговска дейност.

В хода на съдебното производство, по инициатива на жалбоподателя бяха събрани допълнителни писмени доказателства, които не променят крайния извод за законосъобразност на оспорения в настоящото производство акт.

Съдът намира за неоснователни доводите на защитата, че административния орган е извършил сериозно нарушение, като не е уведомил жалбоподателя за проверката на осигурителя и като не му е предоставено право да участва в административната процедура по заличаване на подадените от него данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО. Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО, касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО, във връзка с дейността възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, следва да се съхраняват от него в това му качество и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи, с оглед възложените им от закона дейности. Страна в извършването на проверка по разходите на ДОО на осигурителя е само проверявания осигурител и само той може да бъде адресат на административния акт(задължителни предписания), издадени в резултат на проверката. В Наредба Н-13 от 17.12.2019 г. няма регламентирано задължение за НОИ при подаване на декларация обр.1 за служебно заличаване на подадени от осигурителя данни, поради неизпълнение от същия и влезби в зила задължителни предписания по чл.108, ал.1, т.3 от КСО за заличаването им, да уведомява осигурителя и лицата, неоснователно подадените данни за които са заличени.

С оглед на изложеното, с обжалваното решение правилно са потвърдени горепосочените разпореждания на длъжностно лице по чл.54ж, ал.1 от КСО и длъжностно лице по чл.114, ал.2 от КСО, съответно за отмяна на разпореждане на отпускане на парично обезщетение за безработица ПОБ, отказ за отпускане на ПОБ и възстановяване на добросъвестно получено ПОБ, поради служебно заличаване на данните, подадени по реда на чл.5, ал.4 от КСО от дружеството „Май куриер“ ЕООД за лицата, работили по трудови правоотношения с дружеството за периода от м.11.2014 г. до м.03.2019 г.. включително.

При този изход от спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК в полза на ответника следва да се присъдят съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.24 от Наредбата за правна помощ, в размер на 200 лв. с оглед сложността на

делото и проведените съдебни заседания.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. П. Б., ЕГН [ЕГН], срещу Решение №1040-21-718/13.07.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което са потвърдени Разпореждане № 214-00-6679-4 от 02.12.2019 г. и Разпореждане № 214-00-6679-5 от 04.12.2019 г. на ръководителя по осигуряването за безработица при ТП С. град
ОСЪЖДА Н. П. Б., ЕГН [ЕГН], да заплати на Териториално поделение НОИ–С. град съдебни разноси в размер на 200 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му пред ВАС.

СЪДИЯ: